

Jó szónok és jó beszéd

Babits Mihály szövege és saját gondolataid alapján jellemezd a jó szónokot 8-10 mondatban!

Babits szerint az indukció és a dedukció, vagyis a logikus gondolkodás használata mind retorikatanulás, tehát a szónokláshoz mindenképp a logikus gondolkodást kell megtanulni. A szónok ezen felül politikus ember is, aki felvázolja a társadalomnak a jövőt. Nyilvánvaló, hogy ehhez komoly ismeretanyag és műveltség szükséges. Ha a görögöknél és a rómaiaknál a rábeszélés volt az élet iskolája, akkor a szónoklat az élet minden területén jelen volt, és így az élet minden tapasztalata vissza is áramlott a szónoklatokba. Közben konkrét politikatanulás is a retorika, mert használja a politika és a jog alapfogalmait.

Azt írja Babits: „csak a jó gondolat harcolhat jó szóval”. A szónok jó gondolata egyszerre helyes logikailag és erkölcsileg. Legalábbis így tekint magára, és ami fontosabb, befogadójára is. Az emberek megtévesztése, a hazugság tehát nem tesz valakit jó szónokká. A szónoklás nem csupán technikai tudás, hanem egyfajta igény is az igazságra. Nem az emberek felett akar valamit elérni, hanem velük együtt. Ezek a nézetek már az ókorban is léteztek, mert már akkor kiderült, hogy a szót fegyverként alkalmazzák gátlástalan demagógok. A XX. század tapasztalata is ez, jellemző is, hogy Babits nagy XIX. századi személyiségeket idéz fel: Eötvöst, Kossuthot, Kölcseyt, Széchenyit, Deákot.

Végül Babits a harmadik réteget is említi a szónoklásnak: az érvelő beszéd megtanulását. Ehhez helyes sorrendbe kell rakni a gondolatokat, a jó beszédben „a gondolatok támogatják egymást”. A szónoknak azonnali hatást kell elérnie. Még a nagy igazságoknak is egy szónok adhat valódi működést azáltal, hogy lefordítja az embereknek. A nyelvhasználat pedig nem a látványosságra való, visszafogottan kell bánni vele.

Végül Babits is kijelenti, hogy a szónoknak sok megfigyelésre és gyakorlatra van szüksége, eközben fegyelmet is tanul.